

מעריב סופשבוע

5.12.1986 תשמ"ז בחשוון

הוא חזר ארצה. ושבר הקרת.
הוא חזר ארצה. ושבר הקרת.
הוא חזר ארצה. ושבר הקרת.

בסוף 1986
הוא חזר ארצה - מיליט
הוא חזר ארצה - מיליט
הוא חזר ארצה - מיליט
הוא חזר ארצה - מיליט
הוא חזר ארצה - מיליט
הוא חזר ארצה - מיליט
הוא חזר ארצה - מיליט
הוא חזר ארצה - מיליט

שרתון חזקה
תערוכת יורג'יניה מעולה

אזהרה - חבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

הוא חזר ארצה

زید بن جابر

**100,000 גברים ונשים שהצליחו והוכחות מצולמות
יום-יומיות, הם ההוכחה להצלחה שלך.**

משקח טבעי - מעניק שובע

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

11. שיחות פרטיות להאזנה

משקח טבעי - מעניק שובע

שני פנים וארבע
שני פנים וארבע

הדוב פומפום
הדוב פומפום

בשלוש דקות
בשלוש דקות

בשלוש דקות
בשלוש דקות

50 דקות
50 דקות

עולם הסימפוזיה
עולם הסימפוזיה

למה ואיפה?
למה ואיפה?

אקטוס מקוה מציור לילדים
אקטוס מקוה מציור לילדים

ועוד המון המון...
ועוד המון המון...

היצור חלל
היצור חלל

סמאל בנק
סמאל בנק

עונות עונות
עונות עונות

חנה סגדים
חנה סגדים

ליריק חנות הספרים שלי
ליריק חנות הספרים שלי

מקבאים
מקבאים

סטי סקט קייט
סטי סקט קייט

צמחי ישראל בתמונות
צמחי ישראל בתמונות

ליריק חנות הספרים שלי
ליריק חנות הספרים שלי

גילוי ופז
גילוי ופז

הכל נמלך
הכל נמלך

קטע עשיתי
קטע עשיתי

כאולן
כאולן

קריים וקסט
קריים וקסט

הכל נמלך
הכל נמלך

הרוח הנושבת
הרוח הנושבת

נוצח קולנים
נוצח קולנים

הוצאת ספרים

"יקניתי אמרלד בתשלומים..."

"יוזכיתי בשבוע נופש זוגי במועדון הים התיכון באיורפה"

חינם! כרטיס דינרס לכל קונה

מבצע "אמרלד" עד 24 תשלומים

לקראת סוף שנת הכספים
לדגל סוף שנת הכספים, תדיראן חסיכון התקשורת והנדידה על נובע תשלומים ופוסט נדל"ן ונערכת תקשורת רב קווים "אמרלד" כאשר אחת דרכיו מערכת תקשורת רב קווים "אמרלד" אשר דרכו אינה את המותג, היכולת השכנועית

האדירה, האחריות והשירות שהפכו את תדיראן לסיפור הצלחה בינלאומי פנה עוד היום לאחד מנציגי הנכירות הנפורשים להלן, והוא יתאים לך את מסלול התשלומים הנדיף לך בעת בקרוב מאחורי כל מנהל מצליח תמצא "אמרלד".

תדיראן
חסיבת התקשורת

אזור ירושלים
אזור תל אביב
אזור חיפה והצפון
אזור מרכז
אזור הנגב

אזור המרכז
אזור הנגב
אזור תל אביב
אזור חיפה והצפון
אזור ירושלים

סופהכוח

5.12.1986 תשמ"ו
1986 כל הזכויות שמורות ל-מערב

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גרמיקה: נטע גרינשמן
מודפסות: אורי דגן

קולאז' יקרי

הם סיפור השער, יצחק בן-חורין, היה אופטימי יותר מאיתנו כשהציע להפגיש לדי-שיח את חברי הכנסת רפאל (רמול) איתן מהתחזיה ועבד-אל-והאב דראושה מהעבודה, שפרץ בשנתו למוחרות בנסייעתו החשאית לקפריסין בדרך למושב מועצת אש"ף ברבתי-עמון. את קולאז'ו אמן ניתן בכלל לקרוב את שני הקוטבים האלה מבלי לחולל קצר, אם לא לקבל מבחינה, ביטל בגילוי מרט גיאוגרפי-חברתי שזכר מן הימים בהם היה כתב באזור המסוק והגליל. רמול ודראושה הם כעצם שכנים, מושב תל-יערשים כמעט נובל בכפר הערבי אכעל, אביו של רמול היה מיוחד עם משפחת דראושה ובעצם הציל את הכפר במלחמת השחרור, גם רמול, כך הסתבר לאחר-מכן, היה בן בית בכפר בנעוריו. התהום בין השניים נערה ככל שהעמיקה הקרירות הצבאית של מי שהגיע כסופו של דבר ללשכת הרמטכ"ל. בן-חורין רצה לסגור מעגל היסטורי, ולראות מעבר לסיפור העיתונאי אם ניתן לגשר על הפער, ההמשך היה מהיר ומרתק. רמול הסכים מיד, גם לא היה איכפת לו היכן ייפגשו. מי שתלכט מעט היה דראושה, הוא חשש שהדימוי של רמול בחור "זולל ערבים" ימנע נשיתן שלו כרוחב הערבי, אבל כמי שחותר בכל דרך להידברות יהודית-ערבית היה קשה לו לטוב, ובסופו של דבר עמד על-כך שהוא יהיה המארח. הפגישה התקיימה לפני שבוע, נשמת חבורה, שעה מוקדמת יחסית לארוחת הבוקר הדשנה שבישלה ליללה דראושה, ולסיפור הוויסטי שהשכנים הקרובים-יחזקים הערו לקירוב במהלכה.

אבל זה היה שיא המיפגש שהחל במצב רוח נבון וצנון, כשהחורח נשבת קרירה כמעט לכל אורך הדרושה הפוליטי, רק בסוף הירשו לעצמם כמה צחקים פרטיים. בן-חורין שם לב שהשניים כמעט ולא התווכחו בגוף ראשון, אלא השתמשו בו כמתווך להשמעת דעותיהם, טעם בחשוב לשאלות מראיין, במהלך הדברים הקרח נשבר ואפילו נתגלו כמה נקודות הכנה. רמול נתגלה כהומך בשליחות העצמית שדראושה נטל עליו, להתקרב אל ראשי אש"ף ולהינכח אם ניתן להסיג אותם מעמדותיהם הנקשות האנטי-ישראליות. הוא אמר לא היה נותן אחרת במקומו של דראושה.

בזע מסויים כשמתגלה כיניהם תמימות דעים ודראושה מבין שהגו הם מתקדמים יותר, אף רמול, אגף ודראושה כן, אבל לא עוד שלושה וחצי מיליון יהודים ושני מיליון ערבים". נשמה חזאת טמונה הצלחת היוזמה להפגיש בין השניים, בהידברות שקטה בה שעתים, על צלחת אורז בצנובר ועוד מטעמים קפה לקינוח, הם הרשו מחסום נפשי וכמה דימויים חזוי שחר, רמול ודראושה אחרי המיפגש באיכסל אינם אותם יריבים שהיו לפניו. דומני תולעת העוינות, וגם זה הישג לא מבוטל. מיליון מפגשים כאלה יעמעמו יריבויות וילמדו מפת דומות, ואז אולי יתברר שהמכשולים האמיתיים להתקרבות בין העמים אינם תקפים את מאשר סינט לילה.

הייתה של נודית ברקאי "שטח מרטי" נמל השבוע קרוב למחלה השמעת של הכותבת, ובכאנותו עניין, הכותבת שניתנת למדור בשבוע שער בו התארח הסופר אמנון שמוש, ובכח מוקד מדבריו, טעות שלנו, צריכים היינו לומר דק אידיש מתנור מיומי וחברות המערה.

מפגש דבר, אתם שמנסים מדי בשבילי

- 6 לנבחרים בע"מ מאת גבי קסלר
- 10 שנינו כמעט מאותו הכפר מאת יצחק בן-חורין
- 14 אותו אדם, אבל יותר קטן מאת שרית פוקס
- 19 כור אטומי, מה בוער? מאת אלכס דורון
- 24 אורגומה בראש מגנטי מאת עירית שמגר
- 28 יאיר גרבוז לא היה שם מאת טל בשן
- 34 גודבצ'וב, קוויאר וקולטורה מאת מנחם תלמי
- 36 אלמסי, חתום על צה"ל מאת אורית הראל
- 38 מקום טוב באמצע המדרכה מאת יהודית חנוך
- 40 לאכול בחוץ מאת מאיר
- 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידן
- 43 מוטחאוז מאת יגאל לב
- 43 הורסקופ
- 44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

צילום השער: רמול ועבד-אל-והאב דראושה, כתבה בעמודים 10-13. צילום: שמואל דחמני

לנבחרים בע"מ

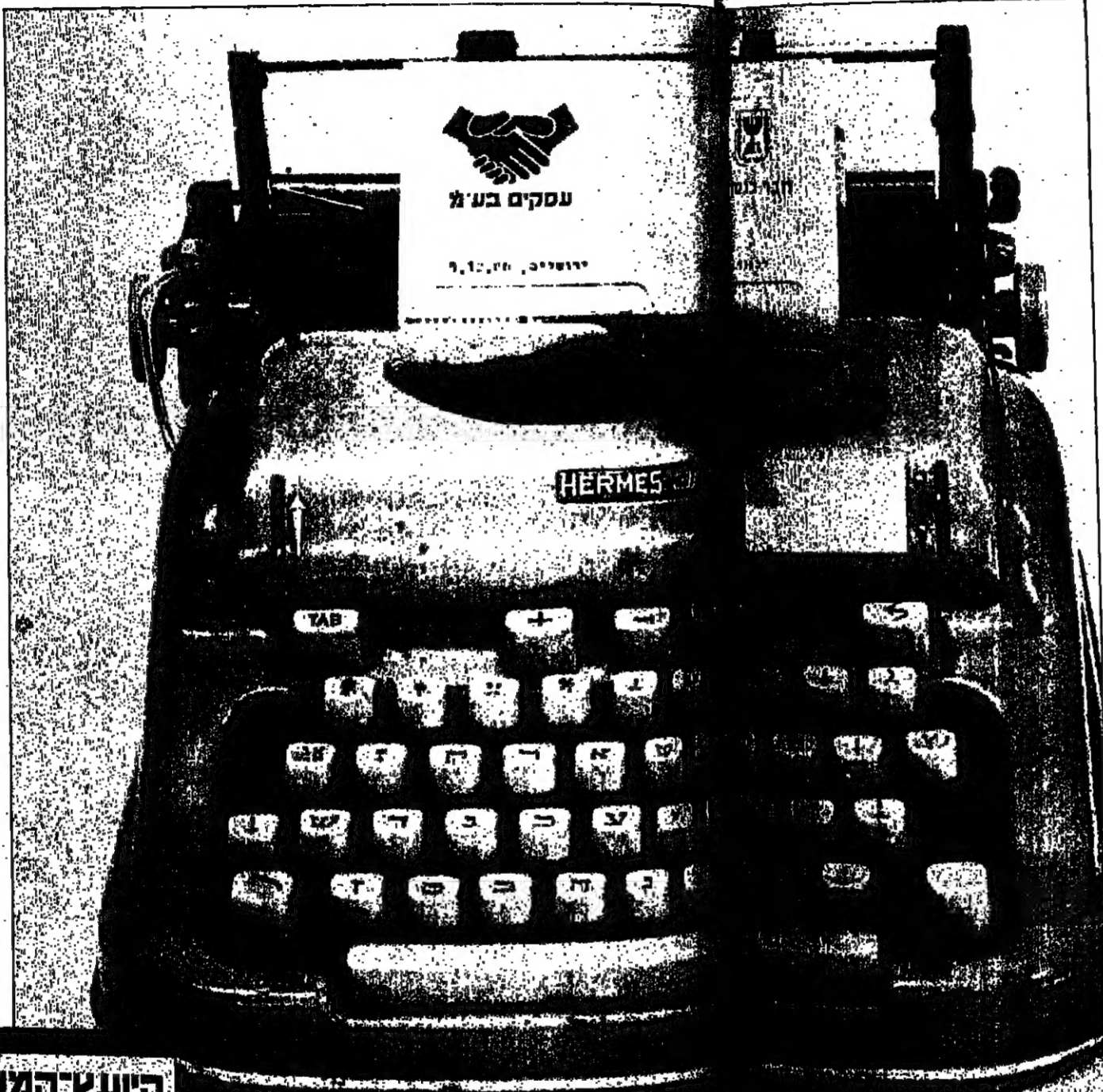
האם יכול ח"כ להתעשר מעצם חברותו בכנסת? מי שסובב במסדרונות המשכן ובמזונוים יכול לראות את התשובה במו עיניו. כל מיני 'מאכרים' מסתובבים שם ומחפשים שידוך של חברי-כנסת לעסקה, יוזמה או השקעה. החוק האוסר על ח"כ להיות מרצה באוניברסיטה או נהג אוטובוס, מתיר לו להיות עורך-דין, סוחר-נשק, בעל-מפעל או יועץ כלכלי בשכר. כחמישיית מחברי הבית הם בעלי עסקים ומקצועות חופשיים. אלה ואחרים מתורגמים על הגבול הדק שבין כללי האתיקה לשמועות ורכילות המאיימות להכפיש את כלל ציבור המחוקקים.

מאת גבי קסלר

ח"כ ועד' חיים רמון:
"ח"כ שלא מעניינת אותו
האתיקה יכול להיות
מיליונר בזמן קצר. אפשר
לקנות את מי שרוצה שיקנו
אותו, ואין כאן סודות."

אנר, להאבק בעצת הכספים של הכנסת למען מתן סמור לקאופרטיב מן ההיסל על הרבני עברה. הוא עשה זאת. האם מותר לח"כ גרוע גרוע, י"ד וירקטוריון "מפעל המים" להאבק בעצת הכספים נגד סעיף בחוק התקציב המגביל את פעילות מפעל המגביל בוסל. הוא מותר לח"כ סמור גרוע, חבר אגודת הכורמים ואחד מראשיה כעבור, לנהל את ישיבת ועדת הכספים שעל סדר-יומה אפשרות לפירוק מוקדם של מלוות בסך 865 אלף שקל לאגודת הכורמים עברה. הוא עשה זאת וראשון שהאישיר ייתן, לא תמיד פוגעת ההימנעות מן הדיון של בעל עניין באינטרסים שלו. הגה למשל המקה שארע לח"כ יורם ארירון, שלאחר התפטרותו מן הממשלה שימש כיועץ מרטי בשכר לבנק המרחי. לאחר פירוקו המלצות ועדת רייסקי הצטרף גם ארירון לחבורת "אוייבי הנבקים" בועדת הכספים, וכאשר אלו

ח"כ פנחס גולדשטיין: היה
חבר של אברהם גינדי, ישב
בדירקטוריון של חברת
גינדי, ולחץ על ועדת
הכספים להגיש סיוע
לגינדי שלא יתמוטט.

רשויות אחרות, אלא בהתקפות בבתי-משפט בלבד. מקרים ח"כ דוד ליכאי את הסכר, אבל מי שמעלה את ההצעה שלא לחתום להחריב-כנסת לייצג לקוחות בפני רשויות הממשל, אינו מבין על מה הוא מרבי. עורך-דין אינו יכול לומר ללקוח שכאן אליה. אני מסכים לייצג אותך, אבל רע לך שאם תצטרך משהו מן המדינה או מן הרשות המקומית, תצטרך לקרוא שורדין אתה, כי לי אסור לעמל בכך.

כשנפלי המערך בכנסת ה-11 הצטרף, כעבור שלוש שנים, דוד ליכאי, אף הוא פרופסור, למשפטים באוניברסיטת תל אביב. גם ליכאי נאלץ לעזוב את משרתו באוניברסיטה, אך לא את משרד עורכי-הדין שלו, בו הוא פעיל גם היום, במקביל לחברותו בכנסת. החוק שאוסר על חברי-כנסת להיות מורה בבית-ספר, נהג אוטובוס או נהג בקשת-חולים, מניח לו להיות עורך-דין, סוחר-נשק, בעל-מפעל, או יועץ בשכר. כשנקבע החוק המורח הוא סבור והמחוקקים כי הח"כ השכיר עלול להיות משועשע בהחלטותיו על-ידי מעבירי, בעד שבעל-המקצוע החופשי או בעל-העסק המסחרי, חפשיים מהשפעות זרות ולכן אין מניעה שימשיכו לעסוק בפעילותו הקודמת. כיום מסכימים הכל כי היה זה דרך חשיבה נאיבית, דווקא אצל העובר השכיר, האינטרסים הם גלויים וידועים, וכדרך כלל גם שוליים. מה כבר יכול ח"כ שבת ויום, איש האוניברסיטה, לעשות למענה בכנסת שאין הוא יכול לעשות היום? לעומת זאת, מי יודע מהם האינטרסים הסמויים של חברי-הכנסת שהוא גם עורך-דין או יועץ כלכלי פעיל? איש ח"כ לא יודע בכלל מי הם לקוחותיו, וכעבור מה בדיוק שילמו לו. נסיבות של חברי-כנסת בעבר לתקן את הסעיף בחוק האוסר על עבודה שכירה ומתיר ניתוח עסק עצמאי, נבשלו תמיד מול חזמת האינטרסים של בעלי המקצועות החופשיים בכנסת. ב-1983 הציעה ח"כ גאולה כהן לתקן את תקנון הכנסת באופן שאסור חברי-כנסת באיסור מוחלט כל עיסוק מלבד עבודתם בכנסת. ההצעה הוכשלה וזרות לפעילותם המבוצעת של משה שול ואהרן אולמרט, עורכי-דין, ובמקומה התקבלו כללים פורשים בחריכה, שהוגדרו או ע"י גאולה כהן כ"אנטי-אולימק".

היועץ המשפטי אסר, אז מה?

ס' אסר שגור כתב יקול ושאול בכנסת, חיים ושובי, מולת כי רק 21 ח"כ בנפת מיום אל משפחתם מן הכנסת ואין להם חכונות או חשבות ויחיות אחרות. בנפת ח"כ ח' 28, הם שנים נסוגי-סרים, אשר מתוקף תחלואתם חסרת את המעמד לשיפור המעמד האישי או הכלכלי של חבריהם בכנסת עצמו. כאן אנו נכנסים לגורל "רשומים" שבו איש אינו יכול לקבוע מתי תפועל תעשית, ודא לגיטימית, ומתי היא עוברת את גל המות. ברוב המקרים התפועלות הזאת מתרחשת בעקבות גילויים או שהאינטרסים האישיים שועמד מאחורי תפועלות גלויים ודא סמך מן העין. תפועלות גלויים בעל עניין בגושא מסויים העולה לריון, תפועלות גלויים באינטרסים בהצבעה לא תמיד תפועלות גלויים, ודא תמיד ברור הנבול בין המותר והאסור, ודא שגור ל"ח"כ שלמה עמר, י"ד מוכריות

בשה שורכיליות השמועות פרוחת במנון הכנסת. בשיחות שלא לגיטימיות. מסבע הגדרות, הכנסת היא מקום בו ותאסמו בעלי אינטרסים לקדם את ענייניו של תפועלות של המושבניק מבית-עצמו, עומד בראש ועדת המסל של ועדת הכספים ומכשיל נסיבות של הממשלה לייקן את מחירי המים וחקלאות וכך תופל לגלות כי הקיבוצניקית, עדינה סולודר, נלחמה בא"י כדי לאשר תפועלות של בגל המורח שבעדה לממן מפעלים של התעשית הקיבוצית. ניצול המעמד בכנסת לקידום האינטרסים הכלכליים או הפוליטי של הקבוצה אותה מייצג חברי-הכנסת,

שנינו כאן מאותו הכפר

10 סוככונות

האזנה לרשת

רפול ודראושה. רמטכ"ל לשעבר ומורה ערבי. נולדו, גדלו וחיים בעמק יזרעאל. אבותיהם קיימו יחסי שכנות הרוקים. בין בתי הבנים מפרידים שני קילומטרים של שדות, ותהום נפשית רחבה יותר. "סופשבוע" הפגיש אותם לדרישה רציני ראשון. מיפגש קריר עם כמה נקודות הסכמה. רפול היה מרשה לדראושה להיפגש עם ערפאת.

מאת יצחק בן-חורין צילומים: שמואל רחמני

שנינו כאן מאותו הכפר. נולדו, גדלו וחיים את כל חייהם בעמק יזרעאל. רק שני קילומטרים של שדות בוצה וכרמי וית בין כפריהם, עם תהום נפשית רחבה ועמוקה יותר. רפול ודראושה. רמטכ"ל לשעבר וח"כ בווה, בן 58, חקלאי ממושב תל-עריש, איש "התחיה" וארץ-ישראל השלמה. ח"כ עבר-אל-יוחאב דראושה בן 43, איש חינוך מהכפר איכסל, חבר מועצת העבודה, בעד תורה לנבולות 1967, שני שבבים שמעולם לא התראו ולא נועדו לשיתוף רציני בביתו של אחד מהם או בשדה בפעם היחידה כשרצה דראושה לומר לרפול מה רצו עליה, הוא כתב זאת במאמר שפורסם ב"רבי" במרץ 1983. הכותרת התה "לא לשכן מתל-עריש". מנישום הראשונה פנים אל פנים הייתה בכנסת, וגם שם - לא תאמינו - בשירותים. דראושה: "בכנסתי ומלי היה רפול. ראיתי אותו דרך חראי של השירותים. כבר לא יכולתי להתחמק מלומר שלום". רפול: "אף פעם לא רציתי לומר מילה". (המשך בעמוד הבא)

סוככונות 11

מלך מלכות

אבל

אברהם אבינו

אצבעוני לא היה כזה

לזה של הטבע הנמרס. אותו אדם, אבל יותר קטן, ריסתמוניה שפנית, אבל גם הרמוניה של ילד נצחי. אולי אפילו לא אדם. בנות משחק. באוסטליה מתחילים עכשיו בהריפתם לרוחק כתהליך לכור ברזל. אם הפירמיה התכנית לא נחמקת לך הדמנט להחמלת ולחיש כוראניס, אחת מנסה לקנות לך חורשה דומה על-ידי כך שתחפור עצמן לטיל" - כתב גמוריקומה אחר בבטאון אנגלי של נמוכים, על המנהג הזה של הפיכת הגמרים לכרודי משחק.

אלפי שנים הם היו מורס להשכר, ליצני חצר, ברגנים, להטוסנים. בימי הביניים מינו אותם להיות שומרי האוצרות המלכתיים כדי שגיתן יהיה להחמם בקלות וללכוד אותם אם ינסו לברוח. לא התקדמו הרבה ביהמנו אל הנמרים, אשר יכוננו להלן כשם נמוכיקומה, כשם שהנמרלים לא יכוננו כאן בשם עצמם. גם החברה הישראלית מתמחה בנעיצת מנטים ובויהי הנמוך עם הנחות. בארצות אחרות הם מרווחים, לא צולבים אותם בכל רגע. מרופסור סריל ל'גונם ראש המכון הגנטי בבית החולים איכילוב, מספר לי על הורים לילדים מוגבלים שירדו מן הארץ מסיבות אלה. בריל, הוא אומר, אפשר לטיל אתם במוריואן ואף אחר לא יסתכל עליהם בטקס על התמונות. בארצות-הברית מלמרים בבתי-הספר להבין את השונה והמוגבל. ילדים בני 11 נבדקים במסדרות לספגרים וחרשים ונפגשים עם נמוכים מתבים אותם לכבר כל אחר כחלק מרועץ הורים.

ועם זאת, קוסם נמוכיקומה לאדם הרגיל: תערוע המביל איהו מור. האין הגמדות תחפוש המבסה על גולות מאנית אצבעוני לא היה כזה וגיבור הננס של ניוטון גראס ב'חוף הפח' לא מנע שמסורת בקולו, ומאלץ את תופי התומדות הנגצית

לננו ואלס במקום מארשז אליובס ופרלה, אוכין, מוצני ניסוי אצל ר'ר מנגלה באשוויץ, בתבות בספרן העומד לצאת לאור (בהוצאת "נווה"), כי באמצעות חקר גמרי משפחתו מטרנסלכניה קיווה מנגלה לגלות את הקוד הסודי של הצמיחה האנושית, שאולי הוא המפתח אל הבנת.

מיתוסים שמיתוסים. כאשר מתבוננת רותי ינאי לספס על כורסה רגילה, היא נראית לי כמו קופץ לגובה בתחרות אתלטיקה אומרת את גובה הדרגים, מתכננת את סיבוייה, שואפת אוויר, מעמידה פנים שכל זה לא מסביר אותה והופי לא הגיעה ושוב: אומדן, חכנון, שאיפה, נזישאלאנטיזם רדופי הצליחה. חיים שלמים נצפים מלמטה. אל רלפקי המשרדים הממשלתיים אין הנמוכים מגיעים. עליה לאוטובוס מולכת מעליהם אימים כפליים. עליה להטוטרס נובלת בהתמכנות, והשגת הגבינה הערובה בטקסר של המשרדקטס כבקשת חסד: סליחה, אולי אתה מוכן לעזור לי להגיע. גם הטלפון הציבורי הוא התמטשות הרוח: אי אפשר ליצור קשר.

אליובס ופרלה אוכין: באישיותו שאב מנוחה את מוח העצמות מינוכוד השדרה שלהן ומציץ את דמו בהקפות אינסופיות, אבל באופן מורד גם נטה להן חסד.

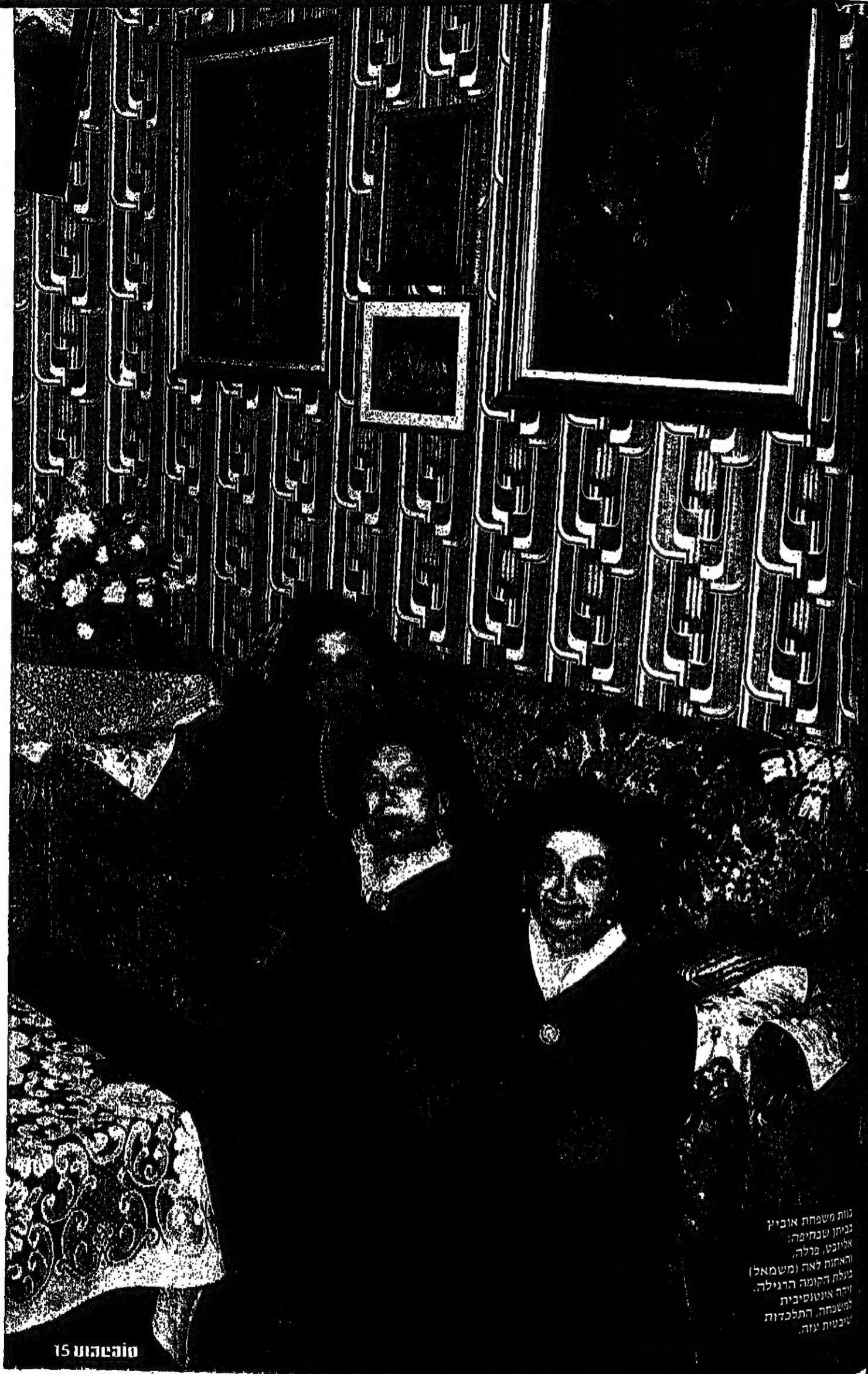
בחברה המאציואיסטית שלנו הנמוך הוא חריג המקלקל את השורה. תמיד הם היו מוזרים-להשכר, ליצני חצר, בדרגים, להטוטנים. יחד עם זאת היה בהם מין קסם מושך: האין הגמדות תחפוש המבסה על גולות מאנית? נמוכיקומה ישראלים מטפסים על החיים במדינה שעדיין מתמחה בנעיצת מנטים ובויהי הנמוך עם הנחות. אליובס ופרלה אוכין, קרבנות ניסויי המועזעים של ד"ר מנגלה באשוויץ, כותבות בספר חדש כי עיי חקר משפחתן הוא קיווה לגלות את הקוד הסודי של הצמיחה האנושית.

מאת שרית פוקס צילומים: דסנה קצור

אל נמוכי הקומה הנעתי בעקבות ידיעה בעוון קופת חולים על הקמת מרכז לנמוכים בבית-חולים "רוטשילד" בחיפה בניהולו של ד"ר צבי מרדוכוביץ, רופא ילדים שתמחה באוניברסיטת לוס-אנג'לס כנטיקה קלינית, שם נמצא גם מבין בינלאומי לחקר הנמדח. מפיו אני לומדת לערוך הבחנה גסה בין שני סוגי נמיכות קומה נכאשר ידועים בעצם מאות מוגים יש נמוכים על רקע חסרון הורמון גדילה, ויש נמוכים שתאי הסחוס שלהם פגומים ומונעים מן העצמות להתארך. האחרונים הם בעלי גוף חסר פרופורציה כלומר גפיהם התחתונות בדרך-כלל מפסיקות להתארך. חסרי הורמון הגדילה מתפתחים באופן מרופורציונלי.

יש להזכיר כי הלכתי להבדיל את העיוות ההצני מקרוב, מתוך מה שנראה לי עכשיו כמציצות של הבריאים בביכול. אחרי כך וכך שיחות, גיליתי עולמות מרתקים של נפילות ותעויות, של אינטנסיביות רגשית, של אהבת היפה והרמני שלא על מנת לכבוש או להשיג. חלק מהם המניעו דימוי ראשוני נורמלי, שנאמין כי יגדלו. מסיבה זו, אולי לא פגשתי כמעט נמוכיקומה אחד שאיננו מתפלל, פרלה ניצולת וזועות מנגלה, אומרת לי בשפת שיחתה האמול התפללנו שאלוהים יעשה גם גדול, ובדיללה נקום גדולות. ובכל זאת קמנו קטנות.

יים שלמים בנסיון לנפץ את המראה המשקפת את מורדותם. הגמר נטישו של אוסקר ווילר "יום התולדות של הנטיכה" גופה את נשמתו ביום שבו מביאים אותו-אל הארמון המלכותי, והוא מגלה במראה את דמותו המפלגתית. נמוכי הקומה בישראל לא הצליחו, מאותה סיבה של אידיכולה להביס במראה, להחנכם בתבונות ולהקים אגודה. כשהתיישבו במעגל זה מול זה בביתה של סליה וואן, מרענית במכון וייצמן, לא אהבו לראות את עצמם זה מול זה. כשהם מתבוננים בנורמלים הם עושים להתמכר לאשליה שוזה גם רמותם. ביחידה להפרעות בגדילה במרכז הרפואי "כילינסון", נבדק ציטיתיהם של נמוכים לפני ולבנות וזג. הסתבר כי רובם מעדיפים להשגא לבעלי קומת רגילה. רק לא להציץ בעצמם. מרופסור צבי לרון, מנהל היחידה ומומחה בעל שם עולמי, יום הקמת (המשך בעמוד 17)

גות משפחת אוכין: בביתו שבחיפה: אליובס, פרלה, ואחיות לאה (משמאל) בעלת הקומה הרגילה. יפה אינטנסיביות המשמחה, התכככות עובטית צורה.

